

מ"ת 3580/02/17 - מדינת ישראל נגד בנימין קמרלקר - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 3580-02-17 מדינת ישראל נ' קמרלקר
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הדס קליין
נגד
המשיב
בנימין קמרלקר - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד טלי גוטליב

08 מרץ 2017

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בבקשה לפני עותרת המשימה להורות על הארכת התנאים לשחרורו של המשיב בתנאים מגבילים ולחלופת "מעצר בית" מלא, כפי שנקבעו בהחלטה מיום 2.2.2017.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו 4 עבירות של מעשה מגונה, ניסיון למעשה מגונה, שתי עבירות של בעילה אסורה בהסכמה, ניסיון לבעילה אסורה בהסכמה, מעשה סדום וניסיון למעשה סדום.

על פי החלק הכללי לכתב האישום, בתקופה הרלוונטית שימש המשיב כשוטר סויר במשטרת ישראל בדרגת רס"מ, הוא נשוי המשיב נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים. בשלהי דצמבר 2015 החלה המתלוננת, שהייתה אז בת 16.5 לעבוד אצל המשיב ואשתו כמטפלת ומשגיחה על ילדיהם. על רקע זה שכלל קשר ותלות תעסוקתית ואישית של המתלוננת במשיב ובני ביתו, קיים המשיב מספר פעמים יחסי מין עם המתלוננת, בהסכמה, וביצע בה מעשים מגונים ומעשה סדום וכמפורט באישומים המפורטים.

2. מעיון בפרוטוקול הדיון מיום 2.2.2017 עולה כי בהמלצת בית המשפט והסכמת ב"כ הצדדים, ועוד קודם שעיינה באת כוח המשיב בחומר החקירה, נקבע כי המשיב, אשר שוחרר כבר בשלב מעצר הימים ולאחר הצהרת תובע לחלופת מעצר, ימשיך לשהות בתנאים מגבילים הכוללים בין היתר מעצר בית מלא בבית אחיו, בעיר אשקלון, ובפיקוחם של אשתו של המשיב ושני אחיו.

בדיון שהתקיים ביום 27.2.2017 טענו ב"כ הצדדים בכל הנוגע לקיומן של ראיות לכאורה.

3. ב"כ המשיב טענה "שאינן ראיות לכאורה". בתמצית טיעונה טענה כי אין ראיות מקום בו המאשימה החליטה "לחתוך את גרסת המתלוננת" ולא להאמין לטענתה כי נאנסה ע"י המשיב. אשר לעילת המעצר טענה כי לא מתקיימת בהעדר כל מסוכנות מצד המשיב כלפי המתלוננת עמה ניהל מערכת יחסים רומנטית. לדידה מדובר בעבירה שמה שיוצר אותה הוא הגינוי החברתי המוסרי, הפנתה לגרסת המשיב אותה מצאה המבקשת לאמץ ולפיה המתלוננת יזמה חלק מאותן סיטואציות עליהם פרט בחקירותיו במשטרה. לדידה, מדובר במי שנעשה לו עוול, היה נתון במעצר של ממש מספר ימים והוא נתון במעצר בית מלא כבר למעלה מחודש ימים. מכאן ביקשה לדחות את בקשת המבקשת ולהורות על ביטול תנאי שחרורו של המשיב למעט הרחקה מהמתלוננת וגורמים נוספים כפי שיראה בית המשפט לנכון.

4. ב"כ המבקשת פירטה בתשתית הראייתית המבוססת בין היתר על גרסת המשיב עצמו בארבעת חקירותיו שמהן עולה חד משמעית ועל פי הודאתו, כי קיים יחסי מין מלאים עם המתלוננת כ-7-6 פעמים במהלך כל תקופת עבודתה כמטפלת של ילדיו ועוד בהיותה בת 16.5. לדידה בגרסת המשיב עצמו מתקיימות יסודות העבירות ובהינתן ידיעתו כי מדובר בקטינה.

עוד הוסיפה וטענה, כי בניגוד לדברי המשיב לא היה רומן בינו לבין המתלוננת, אלא מדובר במי שניצל את פערי הגיל בינו לבין המתלוננת ואת תלותה הכלכלית והאישית בו ובבני משפחתו, הפנתה להודעות המתלוננת אשר מוסרת כי המעשים שבוצעו בה היו בניגוד לרצונה.

אשר לעילת המעצר ותנאי שחרורו של המשיב טענה כי מאחר ומדובר ברף הגבוה של בעילה אסורה בהסכמה, בשילוב עם בעיית אלכוהול ממנה סובל המשיב, אשר לא פעם אחת ביצע את המעשים המיוחסים לו כשהוא תחת השפעת אלכוהול - הרי שקמה מסוכנות של המשיב כלפי המתלוננת ובכלל ולפיכך יש להידרש לתסקיר שירות המבחן שיעריך את מידת המסוכנות ואפשרויות טיפול במשיב, וזאת כשהמשיב נתון תחת תנאי שחרורו הקיימים.

5. אשר לקיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, דין טענות ב"כ המשיב להידחות. שכן אלה לא רק שאינן פוגמות בתשתית הראייתית הקיימת ועיקרה בהודאותיו של המשיב עצמו, ובמידת מה גם על הודעותיה של המתלוננת, אחותה וחברותיה ומסרונים שהועברו בין המשיב למתלוננת, אלא מקומן להישמע בהליך העיקרי.

אשר לעילת המעצר, המבקשת טענה למסוכנות שעיקרה נובע מהשילוב בין המעשים המיוחסים למשיב לבין בעיית האלכוהול ממנה הוא סובל, מסוכנות שבעיקרה היא קונקרטיה למתלוננת.

לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים בכל הנוגע לעילת המעצר ועיינתי בכל הודעות המשיב והמתלוננת במשטרה, הגעתי למסקנה כי מסוכנות המשיב כלפי המתלוננת אינה גבוהה כפי שביקשה ב"כ המבקשת להציג. בנסיבותיו של המקרה שלפניי, לרבות הבעייתיות הבולטת בהודעותיה וגרסתה של המתלוננת, לרבות גרסת המשיב ונתוני האישיים, לאחר שהבאתי בחשבון את בעיית האלכוהול ממנה הוא סובל לצד העובדה שהחל בטיפול פרטני על רקע שתיית אלכוהול וקשיים ביחסים הזוגיים בעמותת "עמך" עוד קודם למעצרו - סבורתני, כי המסוכנות כלפי המתלוננת, בשלב הזה, לאחר מעצרו מאחורי סורג ובריש ושהייתו במעצר בית מלא מיום 27.1.2017, כבר נמוכה ואינה מצדיקה המשך שהייתו במעצר בית מלא.

ב"כ המבקשת לא טענה בפניי לעילת מעצר מחשש לשיבוש הליכי משפט ו/או השפעה על עדים, אולם נתתי דעתי לכך שטענה זו עלתה בדיון בפני כב' השופט ברסלר-גונן, ובהביאי בחשבון כי המשיב והמתלוננת מתגוררים במרחק קצר זה מזו, איני סבורה שיש לבטל את תנאי שחרורו באופן גורף כבקשת באת כוחו.

בשלב זה אני מוצאת לנכון לשנות מתנאי שחרורו כך שזה יהיה נתון "**במעצר אדם**". המשיב יוכל לחזור ולהתגורר בביתו ולצאת ממנו באופן חופשי, אולם זאת, בליווי צמוד של מי מהמפקחים, ותחת יתר התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 2.2.2017 לרבות האיסור החל עליו ליצור כל קשר, בכל דרך שהיא עם המתלוננת, בני משפחתה, חברותיה ומעורבים אחרים בפרשה. בנוסף, אני אוסרת על המשיב להתקרב לשכונה בה מתגוררת המתלוננת.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ז, 08/03/2017 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המזכירות תעביר העתק החלטתי לשירות המבחן אשר מתבקש להגיש תסקיר תוך 45 ימים.

תשומת לב שירות המבחן כי ניתן ליצור קשר עם ב"כ המשיב בטלפון 052-8699952 או בפקס 03-6212440.

**ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ז,
08/03/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**